Lietas Nr. 110012113
Lietas arhīva Nr. 1-0121-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Bauskā 2013.gada 25.septembrī.

Bauskas rajona tiesa

tiesnesis A.Sniedzītis izskatīja rakstveida procesā Bauskā, Zaļā ielā 12, administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/** sūdzības par **Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka** 2013.gada17.jūlija lēmumu Nr.M-2948-2.

Aprakstošā daļa

Bauskas rajona tiesā 2013.gada 12.augustā no Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa, turpmāk arī – VP ZRP Tukuma iecirknis tika saņemta **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs, sūdzība par VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieka p.i. 2013.gada 17.jūlija lēmuma Nr.M-2948-1, kas pieņemts administratīvā pārkāpuma lietā par apstrīdētajiem 2013.gada 03.jūnija lēmumiem Nr. PA943928, atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Ar Bauskas rajona tiesas tiesneša 2012.gada 15.augusta lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2013.gada 22.maijā VP Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas nodaļas inspektore /pers.M/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu–lēmumu Nr.PD 943928, turpmāk arī – Protokols–lēmums Nr.PD 943928, kurā konstatēja, ka 2013.gada 14.novembrī, plkst.19.15, ka savā dzīves vietā adrese pers.A uzglabāja 20 paciņas (400 cigaretes) „COMPLIMENT SUPER SLIMS 5", 15 paciņas (300 cigaretes) „COMPLIMENT SUPER SLIMS 5" ar Krievijas Federācijas akcīzes markām un 7 paciņas (140 cigaretes) „FEST", 2 paciņa (40 cigaretes) „PREMJER 7" 2 paciņas (40 cigaretes) „PREMJER" ar Baltkrievijas akcīzes markām. Kopā 920 cigaretes. Tādējādi, sūdzības iesniedzējs pārkāpis likuma „Par akcīzes nodokli" 4.panta pirmās daļas 2.punkta noteikumus, par kuru atbildība paredzēta **Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa**, turpmāk – LAPK, **169.^{3} pantā.**

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Bauskas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektora /pers.N/ 2013.gada 03.jūnija lēmumu Nr. 012/PA943928 /pers. A/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma aizdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.^{3}.pantā, sodīts ar naudas sodu Ls 100 apmērā, konfiscējot pie administratīvā materiāla izņemtās akcīzes preces.

Nepiekrītot 2013.gada 03.jūnija lēmumam Nr. 012/PA943928, sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja, 2013.gada 18.jūnijā iesniedzot sūdzību VP Zemgales reģiona pārvaldes Bauskas iecirkņa priekšniekam. Sūdzībā tika norādīts, ka lēmums ir pretrunā ar LAPK 35.panta otro daļu. LAPK 169.^{3} pantā naudas soda maksimālā sankcija ir Ls 500, LAPK 170.^{1} pantā naudas soda maksimālā sankcija ir Ls 100, LAPK 170.^{2} naudas soda maksimālā sankcija ir Ls 500, kas norāda, ka policijas amatpersona ir divkārt pārcentusies. Tika administratīvi aizturēts uz divām diennaktīm, tātad sodu jau ir izcietis. Atbilstoši LAPK 213.panta jēgai. Sakarā ar to, ka pēc LAPK 170.^{1} un 170.^{2} panta ir paredzēts arī administratīvais arests, ir tiesīgs izskatīt rajona tiesas tiesnesis, nevis /pers.N/, kura kompetenci soda piemērošanā ierobežo LAPK 214.panta otrās daļas 2.punkts, kas ļauj viņam noteikt naudas sodu Ls 100. Lūdz atcelt /pers.N/ lēmumu.

Ar VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers.V/ p.i. /pers.S/ 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr.M-2948-1 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.PA943928", turpmāk – Lēmums, Protokols–lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta.

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

Iestāde secina, ka /pers.N/ bija tiesīgs izskatīt /pers. A/ administratīvo pārkāpumu lietas, kā arī bija tiesīgs pieņemt lēmumu lietās. /pers.N/ bija tiesīgs piemērot sodus, kuru piemērošana bija viņa kompetencē. Konkrētajā gadījumā lietu izskatīja policijā, nevis tiesā, jautājums par administratīvā aresta piemērošanu nebija jālemj. Salīdzinoši ar naudas sodu administratīvais arests tiek uzskatīts par daudz bargāku un cilvēktiesības ierobežojošāku sodu. Ņemot vērā LLAPK 35.panta otrās daļas noteikumus, iestāde konstatē, ka vecākā inspektora /pers.N/ rīcībā nav šīs normas pārkāpumi, jo /pers. A/ pārkāpumi tika konstatēti nevis vienlaicīgi, bet četros dažādos laikos, pie tam ar ievērojamu laika atstarpi. /pers. A/ rīcību nevar uzskatīt par turpinātu administratīvo pārkāpumu, jo datumos 14.11.2012., 08.01.2013., 05.03.2013., 12,.03.2013 viņa dzīvesvietā tika izņemtas preces, kuru glabāšanu aizliedz Latvijas Republikas likumi, tas nozīmē, ka /pers. A/ prettiesiskā darbība šajos konkrētajos datumos tika pārtraukts, bet /pers. A/ bija apzināti veicis pasākumus, lai uzsāktu savu prettiesisko darbību no jauna, no jauna iegādājies un uzglabājis nelegālas preces, pie tam skaidri apzinoties, ka šāda darbība ir prettiesiska. /pers. A/ sodīts četras reizes par attiecīgi četriem dažādos laikos konstatētiem pārkāpumiem. /pers. A/ bija aizturēts

kriminālprocesa ietvaros, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 264.panta noteikumiem. Vecākais inspektors /pers.N/ izskatot lietu nav konstatējis /pers. A/ rīcībā atbildību pastiprinošus vai mīkstinošus apstākļus, ir piemērojis sodu nedaudz zem zemākā iespējamā. Vecākā inspektora /pers.N/ lēmums par izņemto cigarešu konfiskāciju ir atstājams negrozīts, jo šo preču aprite bez akcīzes markām ir nelikumīga. Lēmums ir tiesisks un pamatots, lietā nav pieļauti procesuāli pārkāpumi.

Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzēja, lūdzot to atcelt.

Sūdzībā norādīts, ka IR IeM Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka p.i. /pers.S/ 2013.gada 17.jūlijā ir pieņēmis lēmumus M-2948-1; M-2948-2; M-294B-3 ar kuriem atstāti negrozīti majora /pers.M/a lēmumi administratīvo pārkāpumu lietās Nr.PA 943928 - naudas sods Ls 100, Nr.PA 878836 un Nr.PA 943930 - naudas sods Ls 200, Nr.PA 870834 un Nr.PA 878837 - naudas sods Ls 300, kā arī atstāts negrozīts majora /pers.N/ lēmums administratīvo pārkāpumu lietās Nr. PA 878838 un Nr.PA 878839 - naudas sods Ls 400. Kopā naudas sods Ls 1000.

Minētos /pers.N/ lēmumus pārsūdzēja LAPK 35.panta otrās daļas pārkāpuma dēļ uz ko augstāka amatpersona nereaģēja, kālab ir spiests iesniegt papildu pierādījumu kapteines Valsts amatpersona 2013.gada 3.maija lēmumu kriminālprocesā Nr.11120095612 par šī kriminālprocesa materiālu iedalī šanu un nosūtīšanu administratīvā soda piemērošanai.

Paliek pie viedokļa, ka pēc LAPK 170.[1] panta un LAPK 170.[2] panta sankciju jēgas, paredzēts ari administratīvais arests. Policijas amatpersonas nav tiesīgas piekritības kolizijas dēļ šādu pārkāpumu lietas skatīt. Ir jau 4 x 15 diennaktis atradies apcietinājumā kriminällietā. Tā kā administratīvos pārkāpumus amatpersona Valsts amatpersona ir konstatējusi vienlaicīgi, tad bija rakstāms viens protokols, jo materiālu izdalīšana notikusi 3.maijā 2013.g.,par ko pienācās viens sods, kas naudas soda veidā pie bargākā panta LAPK 170.[2] p. no 250-500, bet nevis Ls 1000.

Pamatojoties uz LAPK 288., 289., 289.[6]., 289.[12].panta otrās daļas 3.punktu lūdz tiesu atcelt VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieka p.i. augšminētos lēmumus.

AtbilstošiLAPK289[6].panta ceturtās daļas nosacījumiem administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki nav iesnieguši paskaidrojumus nav pieteikuši noraidījumu nav lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē. Saskaņā ar LAPK 289[6].panta pirmo daļu sūdzība izskatāma rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst sekojošo.

LAPK 289.[6] panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzībuadministratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.[1] pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Lietā nav strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs savā dzīvesvietā uzglabāja tabakas izstrādājumus ar Krievijas Federācijas akcīzes marku un Baltkrievijas akcīzes marku, kopā 26 paciņas.

LAPK 169.[3] panta pirmajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Likuma „Par akcīzes nodokli" 27.panta pirmajā daļā noteikts, ka visus alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus marķē ar akcīzes nodokļa markām, izņemot šā panta trešajā daļā noteiktos gadījumus.

Likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta trešajā daļā noteikts, ka Latvijas Republikā aizliegts ražot, izmantot, pārstrādāt, uzglabāt, pārvietot un realizēt alkoholiskos dzērienus un tabakas izstrādājumus, kuri nav marķēti ar akcīzes nodokļa markām, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus.

Ar lietas materiāliem pievienoto sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem, liecinieka nopratināšanas protokoliem, kratīšanas protokoliem, eksperta atzinumiem, aizturētā nopratināšanas protokoliem, liecinieka nopratināšanas protokoliem ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs 2013.gada 14.novembrī, plkst.19.15, savā dzīves vietā adrese pers.A uzglabāja 20 paciņas (400 cigaretes) „COMPLIMENT SUPER SLIMS 5", 15 paciņas (300 cigaretes) „COMPLIMENT SUPER SLIMS 5" ar Krievijas Federācijas akcīzes markām un 7 paciņas (140 cigaretes) „FEST", 2 paciņa (40 cigaretes) „PREMJER 7" 2 paciņas (40 cigaretes) „PREMJER" ar Baltkrievijas akcīzes markām. Kopā 920 cigaretes.

Lietā ir strīds par amatpersonas tiesīgumu izskatīt šādas pārkāpuma lietas un par sūdzības iesniedzējam piemēroto naudas sodu.

LAPK 214.panta pirmās daļas pirmais punkts nosaka, ka Valsts policija izskata šā kodeksa 169.3, 170.1, 170.2. pantā, 173.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Panta otrā daļa nosaka, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts policijas vārdā ir tiesīgi: Valsts policijas

priekšnieks un viņa vietnieki, attiecīgo pārvalžu (biroju, nodaļu) priekšnieki un viņu vietnieki, iecirkņu priekšnieki un viņu vietnieki, Valsts policijas priekšnieka pilnvarotas amatpersonas — par visiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā panta pirmajā daļā. Operatīvās vadības struktūrvienības dežūrmaiņas vecākais šo amatpersonu prombūtnē ir tiesīgs izskatīt lietas par visiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā panta pirmajā daļā, un Valsts policijas vārdā uzlikt par tiem administratīvos sodus ārvalstu pilsoņiem, ja viņi ir pakļauti Latvijas Republikas administratīvajai jurisdikcijai, un bezvalstniekiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta nav

Tādējādi tiesa secina, ka administratīvais akts (Lēmums) pieņemts atbildētājs kompetences ietvaros.

Sūdzības iesniedzējam par LAPK 169.[3] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu piemērots administratīvais sods - naudas sods Ls 100 apmērā, kā arī 26 paciņas cigarešu (920 cigaretes) konfiskācija.

LAPK 169.[3] panta pirmajā daļā noteikts, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem - uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Izvērtējot panta sankcijās paredzēto sodu, secināms, ka sūdzības iesniedzējam administratīvais sods saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu pamatoti ir uzlikts LAPK 169.[3] pana sankcijas ietvaros.

Fakts, ka 2013.gada 03.maijā ir pieņemts lēmums par kriminālprocesa materiālu izdalīšanu un nosūtīšanu administratīvā soda piemērošanai neietekmē pieņemtā lēmuma tiesiskumu. Tiesa uzskata, ka minētais lēmums nav uzskatāms par administratīvo pārkāpumu konstatēšanas laiku, jo darbības ir konstatētas ar procesuālajiem dokumentiem kriminālprocesā. Minētais ir par pamatu nepiemērot konkrētā gadījumā LAPK 35.panta otrajā daļā noteikto soda noteikšanas kārtību un apmēru.

Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai atceltu vai samazinātu piemēroto sodu.

Savukārt LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu un tā kvalifikāciju ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes motivācijai.

Tiesa uzskata, ka šajā lietā ir ievēroti visi personu tiesību aizsargājošie principi, tai skaitā nevainīguma prezumpcija. Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk., piemēram, Senāta 2007.gada 18.septembra spriedums lietā Nr.SKA-395/2007 14punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu)*.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Savukārt saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļusodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem *(pirmā daļa)*. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus *(otrā daļa)*.

Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa secina, ka VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka p.i. /pers.S/ ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus, sods ir uzlikts LAPK 169.[3] panta, 170.[1] panta, 170.[2] panta, sankcijas robežās. Lēmums atbilst LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Rezolutīvā daļa

Vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punkta, 289.[13] panta, 289.[17] panta, 289.[18] panta, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr. M-2948-1 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.PA943928".

/pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa 2013.gada 17.jūlija lēmumu Nr. M-2948-1 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.PA943928".

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Bauskas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2013.gada 24.septembrī.

Tiesnesis A.Sniedzītis